

РЕШЕНИЕ

№ 2960

гр. София, 06.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Галина Ташева
Георги Ст. Чехларов

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Галина Ташева Въззивно гражданско дело № 20221100503594 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение от 29.11.2021 г. по гр.д. №10946/21 г., СРС, ГО, 31 с-в **ОТХВЪРЛЯ** предявения от Н. Ц. А., ЕГН *****, е адрес: гр. София, ж.к. ****, срещу „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Ястребец“ № 23 Б, отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК за признаване за установено, че Н. Ц. А. не дължи на „Топлофикация София“ ЕАД следните суми: **5290,74** лева, представляваща главница за доставена топлинна енергия през периода 01.05.2010г. до 30.04.2012г., мораторна лихва в размер на **717,53** лв. за периода 01.07.201 Ог. до 09.04.2013г., за които суми е бил издаден изпълнителен лист от 18.11.201 Зг. по ч. гр. дело № 7213/201 Зг. на СРС, 113-ти състав, въз основа на който е образувано изп. дело № 20148440401185 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 в КЧСИ с район на действие Софийски градски съд поради погасяването им по давност.

ОСЪЖДА Н. Ц. А. да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **100** лева, представляваща сторените по делото разноски.

Постъпила е **въззивна жалба от ищцата** срещу решението като се твърди, че е неправилно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Ищецът счита, че неправилно съдът приел, че давността била прекъсвана с действия по изпълнителното дело като описи и запори. За последно вискателят поискал конкретно действие на 02.02.2016 г. - налагане на заповест и насрочване на опис. Описаната от съда молба

от 13.03.2017 г., с която вискателят е поискал да се наложи заповед за изпълнение, прекъсвала давността, защото била повтарящо се действие, формално с цел удължаване на погасителната давност.

Моли да се отмени решението и да се уважи исковата претенция. Претендират се разноси.

В срока не е постъпил отговор по жалбата.

Съдът, след като обсъди по реда на чл. 236, ал. 2 от ГПК събраните по делото доказателства и становища на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК от надлежна страна и е процесуално допустима, следва да бъде разгледана по същество.

Първоинстанционният съд е сезиран с иск с правно основание чл. 439 ГПК. Съдебно предявеното право ищецът извлича при твърденията за недължимост на суми по изпълнителен лист по ч. гр. д. 7213/2013 г. на СРС-113 състав, поради погасяването им по давност.

Въз основа на влязлата в сила заповед за изпълнение е издаден изпълнителен лист от 18.11.2013 г. По молба на вискателя „Топлофикация София“ ЕАД от 24.04.2014 г. е образувано изп. дело 20148440401185 г. по описа на ЧСИ С.Я.. С молбата е възложено на съдебния изпълнител да извършва всички действия по чл. 18 от ЗЧСИ.

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Към момента на депозиране на молбата за образуване на изпълнителното дело-24.04.2014 г., давността не е изтекла.

На основание нормата на чл. 116, б. "в" ЗЗД, давността се прекъсва с предприемане на действия по принудително изпълнение. С т. 10 от ТР № 2/26.06.2015 г., постановено по ТД № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, е дадено тълкувание по отношение на погасителната давност - според касационната инстанция, когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК /чл. 330, ал. 1, б. „д“ ГПК отм./, нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие.

За релевантния период от датата на издаване на изпълнителния лист /18.11.2013 г./ до приключването на съдебното дирене пред СРС липсва период от две последователни години, в рамките на който да не е поискано или предприето действие по изпълнението. Основание за прекратяване на делото е бездействието на вискателя и съдебния изпълнител в хипотезата на чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ да поддържат тази висиящност. Действията, които поддържат висиящността на производството са тези, които изграждат определен изпълнителен способ. В конкретния случай изпълнителното дело е образувано с молба от

24.04.2014г., като на 30.04.2014г. е наложен запор върху банкови сметки на длъжника, на 26.05.2014г. е наложена възбрана на собствен на длъжника недвижим имот, на 02.02.2016г. и на 13.03.2017г. са подадени молби от вискателя с искания за извършване на изпълнителни действия- насрочване на опис на движими вещи и налагане на запор върху трудово възнаграждение и банкови сметки на длъжника, на 04.01.2019г. съдебният изпълнител е насрочил опис на движими вещи на длъжника и е наложен запор върху нейни банкови сметки, на 02.01.2020г. отново е насрочен опис на движими вещи на длъжника, а на 28.01.2021г. е наложен запор върху банкови сметки на длъжника. С всички гореописани действия е поддържана висящността на изпълнителното дело и е прекъсвано течението на погасителната давност. Доколкото по делото се установи, че не е налице бездействие от страна на вискателя и съдебния изпълнител в продължение на две последователни години, изпълнителното производство не е било прекратено по реда на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК, респ. не е започнала да тече погасителна давност за вземанията по процесния изпълнителен лист.

Към настоящия момент не е настъпила и перемпция по образуваното изпълнително дело.

Не е изтекла погасителна давност по отношение на сумите, описани в исквата молба- предмет на изп. дело № 20148440401185 по описа на ЧСИ С.Я., рег. № 844 в КЧСИ и искът като неоснователен правилно е отхвърлен.

Въззивната жалба като неоснователна следва да се остави без уважение.

Не се установиха твърдяните пороци на първоинстанционното решение, поради което то като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение 29.11.2021 г. по гр.д. №10946/21 г., СРС, ГО, 31 с-в.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____